

Duška Dulmin

Ajša, deklica ognja in vetra
Ajša, čajori jak i burja

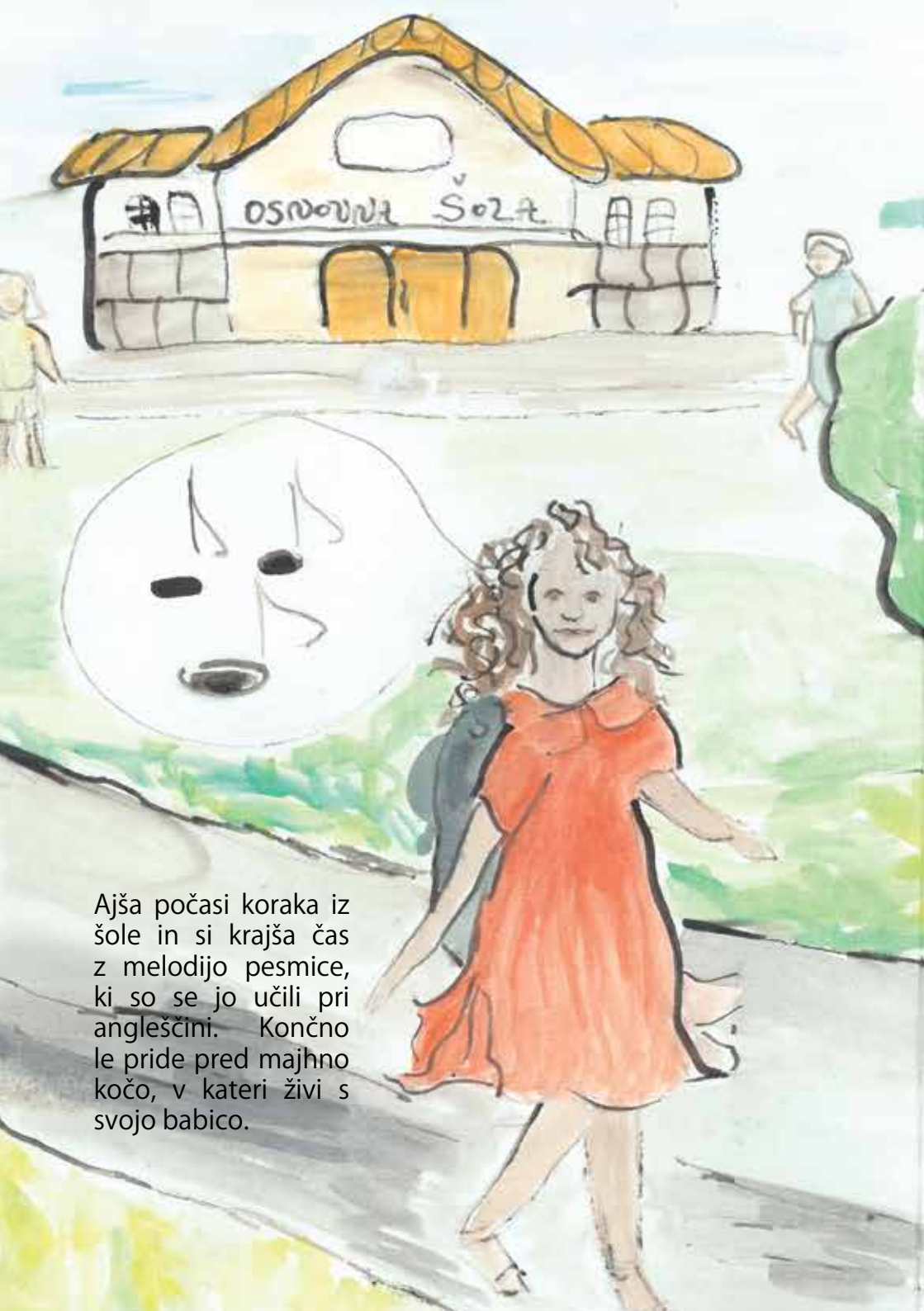

Prevedla: Tjaša Šarkezi
Ilustrirala: Katica Kamnik

Ajša, deklica ognja in vetra
Ajša, čajori jak i burja

KAZALO

Ajša, deklica ognja in vetra	4
Dramski tekst; Ajša, deklica ognja in vetra . .	29
Dramski tekst; Ajša, čajori jak i burja	41

Ajša počasi koraka iz šole in si krajša čas z melodijo pesmice, ki so se jo učili pri angleščini. Končno le pride pred majhno kočo, v kateri živi s svojo babico.

AJŠA AVLE POLOKE ZUR
ŠOLA. CAJTO PESKE
KRAJŠINELE MELODIJAHA
ZUR PESMICA KA PE
LA DIVE SIKAVENE ZU
ANGLEŠČINA. KONČNO
ALI MIŠKU TIKNORI KOČA,
NU KON ON ŽIVINELE
PHRAHA PURRANJA
DAJAHA.

Tiho odpre vrata in notri pokuka le njena skuštrana glava z rjavimi, dolgimi in skodranimi lasmi. S pogledom išče babico, in ko jo zagleda sključeno nad mizo, steče k njej in jo čvrsto objame. Babičino telo nemudoma oživi, njene roke hitijo vnukinji v objem. »Si lačna? Boš jedla makarone?« jo vpraša babica, in ne da bi počakala na odgovor, vstane in se napoti k stari beli peči.

PU TIHO OPHRADŽA DARA I NU KOČA
POKUKINDŽA LE LAKARO SKUŠTINDO
ŠERO, DUGAČKO RJAVO SKODRANO
BALA. POGLEDOHA RODLE PURANI DAJ I
KA LA ZAHIKLJA DA HILI NASLONINDI ZU
MIZA, SPRASTINDŽA KU LATE I LA ZARALE
OBJEMINDŽA. BABICAKE TELO VALJE
OŽIVINDŽA, I LAKARE VA SIK OBJEMINDE
VNUKINJA. »HINJAS BUKHALI? HASA
MAKARONI?« LA PHUČLJA PURANI DAJ I NA
DA BI PUČAKER ODGOVORI PE AZDINDŽA I
GELI DŽI PURANO PARNO ŠPOHRTO.

Predobro pozna svojo vnukinjo. Ve, da ima Ajša najraje od vseh dobrot makarone, zmešane z jajčki in posute s sladkorjem. Ajša odvrže torbo kar poleg stola, nato se vrže na stol in v znak navdušenja hitro zaploska. Vzame vilice in jih počasi zapiči v makaron ter ga nese do ust. Vmes ga dobro povoha, šele nato ga spusti v usta. Prvi grižljaj so vedno začutile vse brbončice in iz ust je prihajala melodija ugodja. Naslednji grižljaji so bili že večji in so hitro spolzeli po grlu.

PRELAČE PRINDŽARLE PHRI VNUKINJA.
DŽANLE DA HILE AJŠATE NAJTRAJE ZURU SA
DOBROTE MAKARONI, ZMIŠNDE JARENCA I
POSIPINDECUKROHA. AJŠA ČHIVIDLJA TORBA
KU STOLO . ONDA PE ČHIVIDI PU STOLU I NU
ZNAKO NAVDUŠENJI ZAPLOSKONI. LEL VILICE
I LA POLOKE ZAPIKNINI NU MAKARONO I LE
POLOKE DEL DŽI MUJ. UMES MAKARONO
GLUBOKO PVOHINI I ŠELE PO DOVA LE ČHIVI
NU MUJ. PRVO GRIŽLJAJI VAJIK ZAČUTINENE
SA BRBONČICE I ZURU MUJ AVLE MELODIJA
UGODJI. AVER GRIŽLJAJI HINENE VEČ HEDE
PHERDE I DŽANE SIK TELE PU GRLO.

Nato Ajša pogleda babico in jo kar s polnimi usti vpraša: »Babi, kaj pomeni nemogoče?« Babi jo pogleda in odvrne: »Daj si makaron na komolec in ga poskušaj jesti.« Ajša to stori in se trudi jesti makaron.

ONDA AJŠA POHIKI PURANI DAJ I LA KAR PU
PHERDO MUJ PHUČI: »CIKA, SO POMENINI
NEMOGOČE?«

PURANI DAJ LA POHIKI I LAKE ODVAKERI:
»DAJ PESKE MAKARONO PU KOMOLCO I LE
PRUVIN POHAL.«

Večkrat pobere padli makaron z mize, ga položi nazaj na komolec in poskuša znova pojesti. »Ne morem, to se ne da,« odvrne razočarano in jezno obenem. »No, to pomeni nemogoče,« se zasmеji babica. Ajši se zaiskrijo oči. »Aha. V šoli nisem razumela učiteljice, ko je rekla, da nas je nemogoče naučiti reda. Rekla je, da nam je že tisočkrat povedala, da naj dvignemo roko, preden kaj rečemo.«

AJŠA DŽOKE KERI I PE TRUDINI POHAL
MAKARONO. BUT PUTA POKEDI MAKARONO
KA LAKE PERI PU MIZA, LE POLOŽINI NAZAT
PU KOMOLCO I LE PRUVINI POHAL.

»NAŠTIK, DOVAPENADI,« PHENIRAZOČARINDI
I RUŠTI. »NO DOVA POMENINI NEMOGOČE I
PE LAKE ZAASI PURANI DAJ.«

AJŠA KE PE JAČHA KAR ZASVITONDE.

»AHA. NU ŠOLA NISAM RAZUMIN UČITELJICA,
KA PHENDŽA, DA MEN HILO NEMOGOČE
NAUČINI REDO. PHENDŽA DA MENGE
VEČ TAUŽUNT PUTA MUTHADŽA, DA MEK
DVIGNINAN VA, PREDEN SO PHENAN.«

Babi se nagne k vnukinji in ji reče: »Zdaj pa ti tisočkrat poskušaj pojesti makaron s komolca.« Ajša jo pogleda s svojimi velikimi temnimi očmi. »Babi, ampak to je nemogoče. Zakaj bi se trudila še naprej?« »Uh,« se udari z roko po čelu, »naša učiteljica se pa še vedno trudi. Babi, ali ona ne razume, kaj pomeni nemogoče?« Babica se nasmehne in odvrne: »Ne vem. Zdaj veš, kako razložiti to besedo? Predaj naprej.«

»Tisočkrat je že rekla ...« Ajša zamišljeno je naprej, a kmalu se znova oglasi z novim vprašanjem.

PURANI DAJ PE NAGNINI KU VNUKINJA I LAKE PHENI: »KANA PA TU TAUŽUNT PUTA PRUVIN POHAL MAKARONO ZUR KOMOLCO.« AJŠA LA POHIKI PHRENCA BARENCA TEMNO JAČHENCA. »CIKA, AMPAK DOVA HILO NEMOGOČE. JERE BI PE JOŠ ANGLE TRUDIN?« »UH,« PE ČALAVI VASTEHA PU ČEKAT, »MARI UČITELJICA PE PA JOŠ VAJIK TRUDINI. CIKA, SO OJNA RAZUMINI, SO POMENINI NEMOGOČE?« PURANI DAJ PE ZAZASI I LAKE ODVAKERI: »NA DŽANU. KANA DŽANE RAZLOŽINI KAJA BESEDA? MUTHAV ANGLE.«

»TAUŽUNT KRAT VEČ PHENDŽA ...« AJŠA ZAMIŠLINDI HAL ANGLE, A KMALI PE PAL OGLASINDŽA I PUSTAVINŽA NEVO VPRAŠANJI.

Babi, zakaj samo jaz razumem in govorim romsko, moji sošolci pa le slovensko?» »O, miška moja. Naš jezik je pač drugačen kot njihov,« odvrne babica in poboža Ajšo.

Ajša odide k ogledalu in si ogleduje svoj jezik z vseh možnih zornih kotov. Nato se napoti k babici, ki za mizo pije kavo in z nasmeškom na obrazu opazuje početje svoje vnukinje.

»CIKA, JERE SAMO MENI RAZUMINU I VAKERU ROMANO, MRE SOŠOLCI PA SAMO SLOVENSKO?« »O, MIŠKA MRI. MARI ČHIB HILO DRUGAČNO NEGO LENGARO,« LAKE ODVAKERI PURANI DAJ I POBOŽINI AJŠA.

AJŠA DŽAL DŽI OGLEDALO I PESKE HIKI PHRO ČHIB ZURU SA MOŽNO KOTI. ONDA DŽAL DŽI PURANI DAJ, KON ZU MIZA PIJI KAFA I NASMEJANO OPAZOVINI SO KERI LAKARI VNUKINJA.

»Pokaži mi svoj jezik babi.« Babi se zresni in iztegne jezik. Ajša si ga natančno ogleduje. »Skoraj tak je kot moj. No, tvoj je večji. Bolj rožnat je in ima temne lise.« Babica se začne hihitati. »Ali imajo moji sošolci drugačen jezik kot jaz, babi? Začudeno vpraša Ajša. »Kako je videti njihov jezik? Je drugačne barve. Je drugačne oblike? Mogoče pravokoten, okrogel, trikoten?« »Hm. Kaj je že rekla učiteljica? Kako se imenuje še ena oblika?« sama sebe sprašuje Ajša. Nato resno pogleda babico in jo pocuka za rokav. »Zakaj samo jaz v razredu govorim romsko babi?«

»MUTHAV MANGE PHRO ČHIB CIKA,« PURANI DAJ PE ZRESNINI I MUTHAVI PHRO ČHIB. AJŠA PESKE LE NATANČNO POHIKI. »SKORAJ DISAVKO HILO SAR MRO. NO, TRO HILO BAREDE. HEDE LOLO HILO I TEMNO LISE LE HILE.« PURANI DAJ PE ZAČNINI ASI.

»SAR HILO MRENDE SOŠOLCINDE DRUGAČNO ČHIB MIKU MANDE?« ZAČUDENO PHUČI AJŠA.

»SAR SHIKI LENGARO ČHIB? HILO DRUGAČNO BARVA. HILO DRUGAČNO OBLIKA? LAHKO HILO PRAVOKOTNO, OKRUGLO, TRIKOTNO?« »HM. SO VEČ PHENDŽA UČITELJICA? SAR PE PHENI JOŠ JEK OBLIKA?« KUKORI PESTE PHUČI AJŠA. ONDA RESNO POHIKI PURANI DAJ I LA POCUKINI SU ROKAVO. »JERE SAMO MENI NU RAZREDO VAKERU ROMANO CIKA?«

INDIA

»Ajša, tebe je mamica naučila govoriti romsko, ker tako govorimo mi, Romi, naš narod, narod ognja in vetra. Ko je tvoja prapraprababica pred 200 leti odhajala s svojimi sorodniki iz Indije, je s seboj na voz vzela le jezik in kulturo. Vse drugo je pustila v Indiji.«

»Samo jezik da je vzela?« se začudi Ajša. Spet odide k ogledalu in si hoče izpuliti jezik. »Babi, ne morem ga vzeti iz ust. Kako je to storila moja prapraprababica? A ti to znaš? Nauči me, prosim!«

»AJŠA, TUTETRIDAJUČINLE VAKERI ROMANO, JER DŽOKE VAKERAN AMEN, ROMA, MARO NARODO, NARODO JAK I BURJA. KO JOŠ TRI PRA PRA PRA PURANI DAJ PRED 200 BERŠA DŽALE PHRAHA ŽLAHTAHA ZUR INDIJA, PHREHA PU VOZO LINDŽA SAMO ČHIB I KULTURA. SA AVER AŠTILALO NU INDIJA.«

»SAMO ČHIB DA LINDŽA?« PE ZAČUDINDŽA AJŠA. PAL DŽAL DŽI OGLEDALO I PESKE KANINI SPULINI ČHIB. »CIKA, NAŠTIK LE LAV ZUR MUJ. SAR DOVA KERDŽA MRI PRA PRA PRA PURANI DAJ? A TUNI DŽANE DOVA? NAUČIN MA, ŠUKAR TU MANGU!«

Tokrat se babica glasno nasmehne: »Umiri se. Tako se samo reče. Ko so naši predniki zapustili Indijo, so dolgo potovali z vozom, preden so se naselili po različnih državah. Med seboj so govorili romsko, saj so znali le ta jezik. Razumeš? Ko so po mnogih letih potovanja prišli v Slovenijo, jim je bilo tu zelo všeč, zato so ostali. Zato samo mi govorimo romsko, ker je to jezik našega naroda. Govorimo pa tudi slovensko, ker je to jezik naše države. Države, ki nas je sprejela in nam dala dom. Tako spoštujemo svoj narod in svojo državo. Razumeš?«

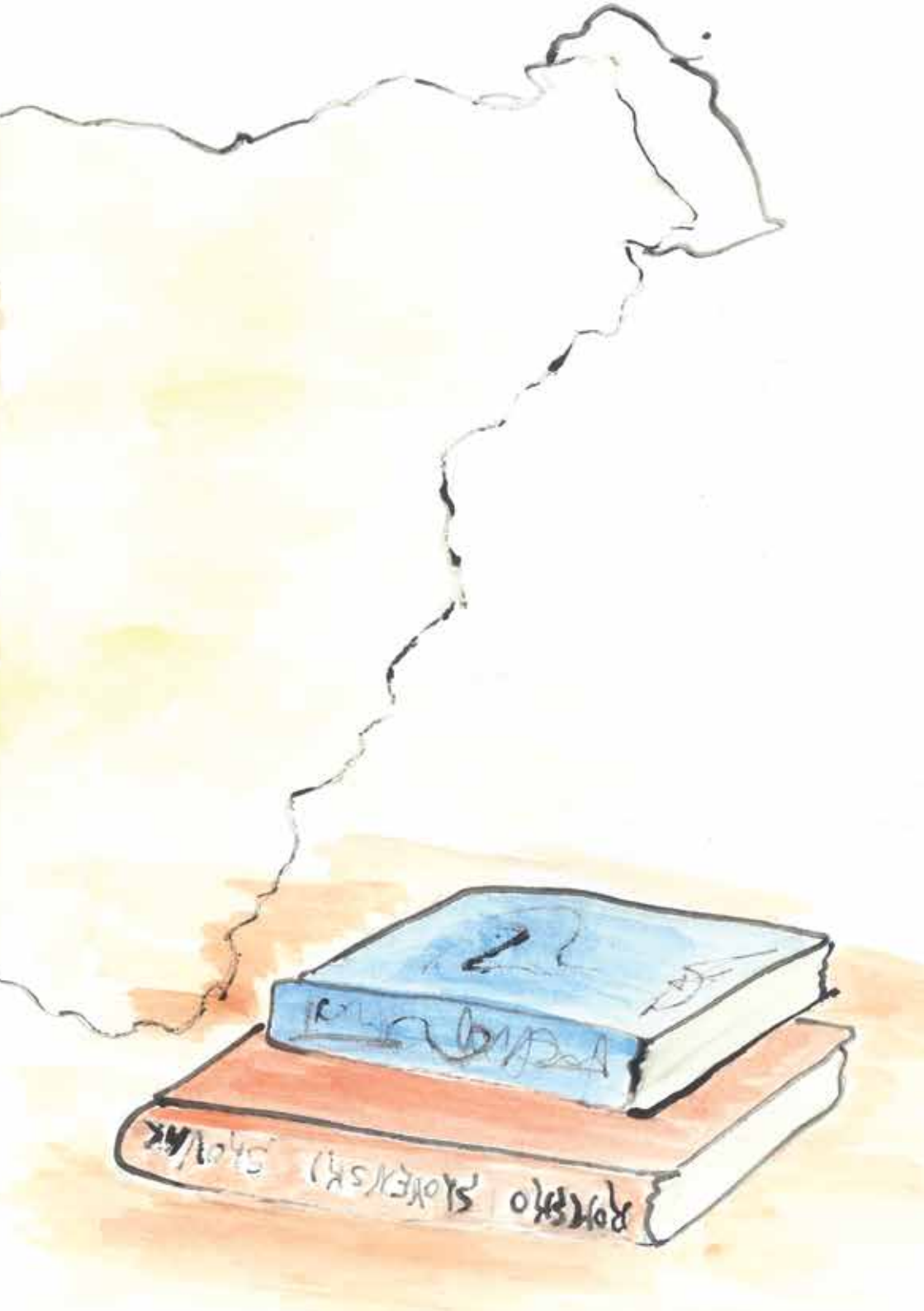
ONDA PE PURANI DAJ GLASNO ZAASI.
»UMIRIN PE. DŽOKE PE SAMO PHENI.
KO MARE PREDNIKI ZAMEKLE INDIJA,
DUGO PUTOVINENE VOZOHA, PREDEN PE
NASELINDE NU RAZLIČNO DRŽAVE. MIŠKU
PESTE VAKERENE SAMO ROMANE, SAJ KAVA
ČHIB DŽANENE SA VAKERI. RAZUMINE? KO PO
BUT BERŠA ALE NU SLOVENIJA, LENGE HINE
HAK ZELO ŠUKAR. SUDOVA HAK I AŠTILALE.
VAKERAN PA I AMEN SLOVENSKO, JER HILI
DOVA ČHIB ZUR MARI DRŽAVA. DRŽAVE MEN
SPREMINE I MENGE DINDE DOMO. DŽOKE
SPOŠTOVINAN PHRO NARODO I DRŽAVA.
RAZUMINE?«

A hand-drawn illustration featuring several books and papers. On the left, a yellow book is shown with the text 'ROMSKO SLOVENSKI SLOVAR' written on its cover. To its right, a blue book is open, with 'ROMSKI JEZIK' on the right page and some faint markings on the left page. Behind these books are several sheets of paper, some with light green and orange washes. The entire scene is framed by a rough, hand-drawn black outline.

ROMSKO
SLOVENSKI
SLOVAR

ROMSKI
JEZIK

10

Ajša nekaj časa tuhta, nato pa se udari z roko po glavi. »Zdaj razmem. Zato imaš ti tako velik jezik.« Nato z roko pokaže nase in ponosno izusti: »Jaz sem Ajša. Stara sem osem let. Moj jezik pa 200 potujočih romskih let. Vmes pa se je oplemenitil še za osem let slovenščine in za leto angleščine. Moj jezik bo postal večji in debelejši kot tvoj, babi.« Babi se zahihita, zamahne z roko in reče: »No, nekako tako. Zdaj pa pojej do konca, pomij posodo in se pojdi igrat. Jaz grem malo počivat.« »Prav, babi,« in male ročice spet zadovoljno iščejo makarone, obdane z jajčkom in sladkorjem.

AJŠA DISO CAJTO RAZMIŠLJOVINI, ONDA PE ČALAVI VASTEHA PU ŠERO. »KANA RAZUMINU. SUDOVA TUTE DŽOKE BARO ČHIB.« ONDA VASTEHA MUTHAVI PU PESTE I PONOSNO PREPHENI: »MENI HINJU AJŠA. PURANI HINJU 8 BERŠ. MRI ČHIB PA 200 PUTOJOČO ROMANE BERŠA. UMES PE OBOGATINDŽA SU JOŠ 8 BERŠ SLOVENŠČINA. IJOŠSKORAJ 1 BERŠ ANGLEŠČINA. MRI ČHIB OVLA BAREDE I THULEDE SAGODI TRO CIKA.« PURANI DAJ PE ZAASI, ZAMAHNINI VASTEHA I PHENI: »NO, DŽOKE DISAR. KANA PA PUHA DŽI KONCA, PUTHOV POSUDA I DŽA PE KHELI. MENI PE DŽAV HARI SPOČNINI.« »LAČHE, CIKA,« I TIKNORA VASTORA PAR ZADOVOLNO RODENE MAKARONI JARENCA I CUKROHA.

Dramatizacija
Ajša, deklica ognja in vetra

Scenarij

Prostor: Učilnica

Scenski rekviziti:

Peč – (velika škatla, zavita v rjav papir in polepljena s kolaž papirjem), kuhalnica, krožnik, makaroni, lonec, miza, dva stola, metla, skodelica za kavo, stara preproga, ogledalo – (karton, format A3 ovit v folijo), risarsko stojalo, staro kolo od voza, drevo – (papir).

Kostumi: preprosta oblačila

Vloge: deklica Ajša, babica, otroci

Ajša tiho odpre vrata koč, se nagne naprej in njene oči že urno iščejo babico. Ko jo zagleda, kako kuha pri stari beli peči, neslišno vstopi in po prstih hodi do nje. Ko se ji približa za hrbet, zakriči in zamahne z roko.

AJŠA: BUUU!

(Babičino ostarelo telo se prestraši, poskoči v zrak in iz rok ji pade kuhalnica).

BABI: AJŠAJŠOLINASTA, ZARADI TEBE ME BO ŠE KAP!

AJŠA: (Se glasno smeji.....).

BABI: (Stisne Ajšo v objem in ji nežno boža lase). **AJŠIKA MOJA. SI LAČNA?**

AJŠA: **JA, FUL. KAJ SI SKUHALA?**
(Radovedno gleda v lonec in voha). **MAKARONE S CUKROM IN JAJČKA. JUPIIIII!**
(Zaploska in poskakuje od veselja. Ko babi nosi krožnik na mizo, Ajša hodi za njo, kar med potjo odvrže torbo in se hitro usede. Od nestrpnosti tolče z rokami po mizi).

BABI: (Krožnik postavi na mizo in se usede poleg Ajše). **TU IMAŠ.**
(Se smeji).

AJŠA: **MMMMMMMMM, kok to diši! MMMM.**

(Po nekaj slastnih grižljajih se Ajša zopet oglasi.) **Babi, kaj je to nemogoče?**

BABI: Dej si na komolec makaron in ga probej pojest.

AJŠA: (Pogled zapiči v izbrani makaron, ga s prsti vzame s krožnika, nastavi komolec in počasi položi makaron nanj. Nato pogumno odpre usta in približa komolec, da bi zagrizla v makaron, toda ta ji pade na tla. Še večkrat neuspešno ponovi vajo, ko se jezno in hkrati razočarano oglasi). **Babi, to se ne da!**

BABI: (Se ves čas smeji vnukinji.) **No, vidiš, to je nemogoče. Kje pa si slišala to besedo?**

AJŠA: **Ah, naša učiteljica pravi, da nas je nemogoče naučit dvigovat roke, preden kaj rečemo. Pravi tudi, da nas je**

že tisočkrat opozorila, pa še vedno ne ubogamo.

BABI: (Z resnim obrazom.) **Pa ti sedaj tisočkrat probej pojest makaron s komolca. Kar dej.**

AJŠA: (Začudeno.) **Zakaj babi, če je pa to nemogoče. Uh,** (Se udari z roko po glavi.) **naša učiteljica se pa še vedno trudi.**

BABI: **Ja, ker vas hoče naučit reda in discipline. Glej, da boš sedaj to upoštevala. Dvigni roko, preden hočeš kaj povedat. Probej, ni težko.**

AJŠA: (Počasi dvigne eno roko, jo spusti, pa spet dvigne.) **Babi, to ni težko.** Zakaj bi bilo to nemogoče? (Se nasmehne in reče pogumno.) **Glej, še z**

drugo znam. (Nekajkrat ponovi dvig obeh rok.)

BABI: (V smehu.) **Ajša, Ajšasta, dej že jej.**

(Ajša zopet je in mrmra melodijo angleške pesmice. Čez nekaj časa pa preseka melodijo novo vprašanje).

AJŠA: **Zakaj samo jaz govorim romsko v razredu in me noben čisto nič ne razume?**

BABI: **Ker imamo mi drgačen jezik.**

AJŠA: (Res začudeno.) **Drgačen jezik da mamó?** (Ajša gre k ogledalu in natančno, z vseh zornih kotov opazuje svoj jezik). **Babi, pokaži mi svoj jezik.** (Ajša vstane in gre k babici, ki ji v smehu pokaže svoj jezik. Ajša ga zelo

natančno opazuje). **Isti je kot moj, samo, da je bolj dolg in ima črne pike, ker piješ kavo.**

Babi, dej no, povej mi, zakaj samo jst govorim romsko?
(Pocuka babico za ramena.)

BABI: (Umirjeno.) **Dej used se in jej, jst ti bom pa razložila. Tvoja prapraprababica je živela v Indiji. Tam se je naučila govoriti romsko. Njena družina je bila zelo revna, niso imeli kaj za jest. Tako so se nekega dne usedli na voz in odšli po svetu, da bi živeli boljše življenje. S sabo so vzeli samo kulturo in jezik.**

AJŠA: (Začudeno, umirjeno.) **Samo jezik, da so vzeli?** (Ajša poskuša s prsti vzeti jezik iz ust.

Po večkratnem neuspešnem poskusu, gre k ogledalu in še tam poskuša. Brez uspeha.)

(Živčno in v jezi.) **Kako se to naredi? Babi pokaži mi?**
(Obrne se k babici in jo objame.)
Babi, prosim pokaži mi.

BABI: (Ljubeče.) **Ajša Ajšasta. To se samo tako reče. Ko so tvoji predniki potovali po svetu, so govorili samo romsko. Prišli so v Slovenijo in tu jim je blo zlo všeč, zato so tu ostali in se naučili govort še slovensko. In zato ti govoriš romsko, ker je to jezik tvojega naroda, ki so prišli iz Indije. Govoriš pa tudi slovensko, ker je to jezik naše države Slovenije, v kateri sedaj živimo.**

- AJŠA: **Aha. Zdej pa razumem.**
- BABI: (Nestrpno, a utrujeno.) **No pojej že enkrat, pol pomij posodo in pejd ven. Jst grem počivat.**
- AJŠA: (Odločno.) **Babi, jst bi šla najprej vn, pa bom pol pomila. Adijo.** (Odide skozi vrata na dvorišče.)
- BABI: **No, pa mam končno malo miru. Še en tablet bom popila, da bom lažje spala.** (Vstane, vzame tableto in jo popije).
- AJŠA: (Na dvorišču pokliče prijatelje.) **Milena, Klara, Taja...!**
- (Ko pridejo prijatelji, vsi zaplešejo ob romski pesmi, ki doni iz sosedovega avta.)

Dramatizacija
Ajša, čajori jak i burja

Scenarij

Prostoro: razredo

Scensko rikviziti:

Špoherto – (bari škatla, zavindi
nu rjavo papiri, polepindi hili i
barvnoha papiriha)

Kuhača, krožniko, makaroni,
tava, miza, duj stoli, metlja, šala
su kafa, purano tepiho, špigli
(kartono, formato A3, zavindo nu
folija), stojalo su risini, purano
kolo zur vozo, kašt – (papiri).

Kostumi: preprosto gada

Vloge: čajjori Ajša, purani daj,
čhavora

Ajša tiho uphravi dara zur kočā,
pe nagnini angle i lakare jačha
več sik roden purana daja. Ko
la zahiki sar karavi zu parno
purano špoherto, tiho avi ande i
pu prsti phiri dži late. Ko lake avi
su dumen, začigadi i zamahnini
vasteha.

AJŠA: **Buuu!**

(Puranjakaro dajakaro purano
telo pe prestrašini, skučini nu
zrako i zur va lake peri kuhača).

BABI: **Ajša, ajšolinasta, razi tute ma
još kap marla!**

AJŠA: (Pe glasno asi...)

BABI: (Stisni Ajša nu objemo i lake
nežno božini bala). **Ajšika mri.
Hinjas bukhali?**

AJŠA: **Ja, zarale. So karadžas?**
(Radovedno hiki nu lanco i
vohini). **Makaroni cukroha**
i jarenca. Jupii! (Ploskani
vastenca i veselo skakovini zur
veseli. Ko purani daj phiravi
krožniko ku miza, Ajša phiri su
late, mišku dromu čiridi torba
i pe sik zabeši. Vastenca zur
nestrpnosti mani pu miza).

BABI: (Krožniko pustavini pu miza i pe
zabeši zdravan Ajša). **Hak tu**
hilo. (pe asi).

AJŠA: **Mmmmm, sar dova dišini!**
Mmmm. (Pu par slastno grižljaji
pe Ajša pal oglasini). **Cika, silo**
kava nemogoče?

BABI: **Daj peske pu komolco**
makarono i prubin le pahal.

AJŠA: (Pogledo zapičini nu skedlo makarono le prstica lel zur krožniko, nastavini komolco i poloke položini makarono pu leste. Onda pogumno uphravi muj i približini komolco, da zagriznilna nu makarono, ka lake kavaperi pu phu. Još but puta neuspešno ponovini vaja, ko pe rušti i razočarindi odjekhar oglasini).

Cika, dova pe nadi!

BABI: (Pe celo cajto asi vnukinjake)
**No, hike, dova hilo nemogoče.
Ker pa šundžas kaja alav?**

AJŠA: **Ah, mari učiteljica pheni, da men hilo nemogoče naućini da zazdan va, prijede miku so phhenan. Pheni tud da men več tisoč puta opozorindža,**

pa još vajik ne ubogorinan.

BABI: (Resno) **Pa tuni kana tisoč puta prubin pahal makarono zur komolco. Kar dot.**

AJŠA: (Začudeno) **Jere, Cika, če pa hilo dova nemogoče. Uh,** (Pe čalavi vasteha pu šero) **mari učiteljica pe pa još vajik trudini.**

BABI: **Ja, jer turmen kanini naučini redo i disciplina. Hik, da deva kana upoštorineha. Dvignin va, prije nego kanine so muthavi. Prebin, naj phare.**

AJŠA: (Poloke dvignini jek va, la zmeki, pa pal dvignini) **Cika, dova naj phare. Jere bi sploh o vdova nemogoče?** (Pe zaasi i pogumno pheni) **Hik, i avraha**

džanu. (Par puta ponovini dvignini sa duj va).

BABI: (Asimbe) **Ajša ajšasta, daj več ha.**

(Ajša pal mrmlini melodija angleško pesmica. Čizu diso cajto pa prekinini melodija nevo vprašnji).

AJŠA: **Jere samo meni vakeru romane nu razredo i ma ni jek čisto nič na razumini?**

BABI: **Jer men hili drugačno čhib.**

AJŠA: (Res začudeno) **Drugačno čhib men hilo?**

(Ajša džal dži špiglo i natančno zur sa zorno koti opazini phri čhib). **Ajša pe azdi i džal ku purani daj, i asimbe lake**

muthavi phri čhib. Ajša le zelo natančno opazorini) Isto hilo sar mro, samo da hilo dugačkede i kale pike le hile, jer pije kafa.

Cika, daj no, muthav mange, jere samo meni vakeru romane? (Pocukini purana daja su ramena).

BABI: (Umirjeno) Daj zabeš pe i ha, meni tuke pa razložinava. Tri praprapapurani daj živinle nu Indija. Hok pe naučindža vakeri romane. Lakari družina hine zelo čurori, nane len so su hal. Džoke pe jek dive zabešle pu vazo i gele pu them, da bi hede živin. Preha linde samo kultura i čhib.

AJŠA: (Začudeno, umirjeno) Samo

čhib, da linde? (Ajša probini prstinca lel čhib zur muj. Pu večkratno poskuso, džal ku špigli i još hok probini. Brezu uspeha).

Sar dova kerde? Cika muthar mange? (Pe zubarjani ku purani daj i la objemini). **Cika, mangu tu, muthar mange.**

BABI: (Ljubeče) **Ajša, ajšasta. Dova pe samo džoke pheni. Ka tre predniki putovinene pu them, vakerene samo romane. Alen nu Slovenija i hak pe lenge zelo doperle, sudova aštilak hak i pe naučinde vakeri još slovensko. I sudova tu vakere romane, jer dova hili čhib zur tro narodo, kan ale zur Indija. Vakere pa tud slovensko,**

**jer hili dova čhib zur država
Slovenija, nu kan kana žirinan.**

AJŠA: Aha. Kana pa razuminu.

**BABI: (Nestrpno i umirindo) No poha
več jekhar, onda puthov
pusuda i dža avri. Me džav
pučunini.**

**AJŠA: (Odločno) Cika, meni bi dža prije
avri, pa onda pothovava. Ajde
bok. (Džal čez dara pu dvorišči).**

**BABI: No, pa ma hilo končno hari mino.
Još jek tableta popijava, da
lažje sovava. (Pe zazdi, lel
tableta i la spiji).**

**AJŠA: (Pu dvorišči akhari prijatelji) Milena,
Klara, Taja...! (Sa zadžilav, kon
donini zur sosedoskaro avto).**

Ajša, deklica ognja in vetra – Ajša, čajeri jak i burja

Avtor: **Dušanka Dulmin**

Prevod: **Tjaša Šarkezi**

Jezikovni pregled: **Tea Kačar**

Ilustracije: **Katica Kamnik**

1. izdaja, 1. natis

Samozaložba

Naklada: 55 kos

Tisk: **Tiskarna Kočevski tisk d.d.**

Stara Cerkev, 2019

Cena: brezplačno

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32

821.163.6-93:792.026

DULMIN, Dušanka

Ajša - deklica ognja in vetra = Ajša - čajeri jak i burja /
Dušanka Dulmin ; prevedla Tjaša Šarkezi ; ilustrirala Katica
Kamnik. - 1. izd., 1. natis. - Stara Cerkev : samozal., 2019

Vsebuje tudi: Ajša, deklica ognja in vetra : dramatizacija

ISBN 978-961-290-166-0

COBISS.SI-ID 299493888

